

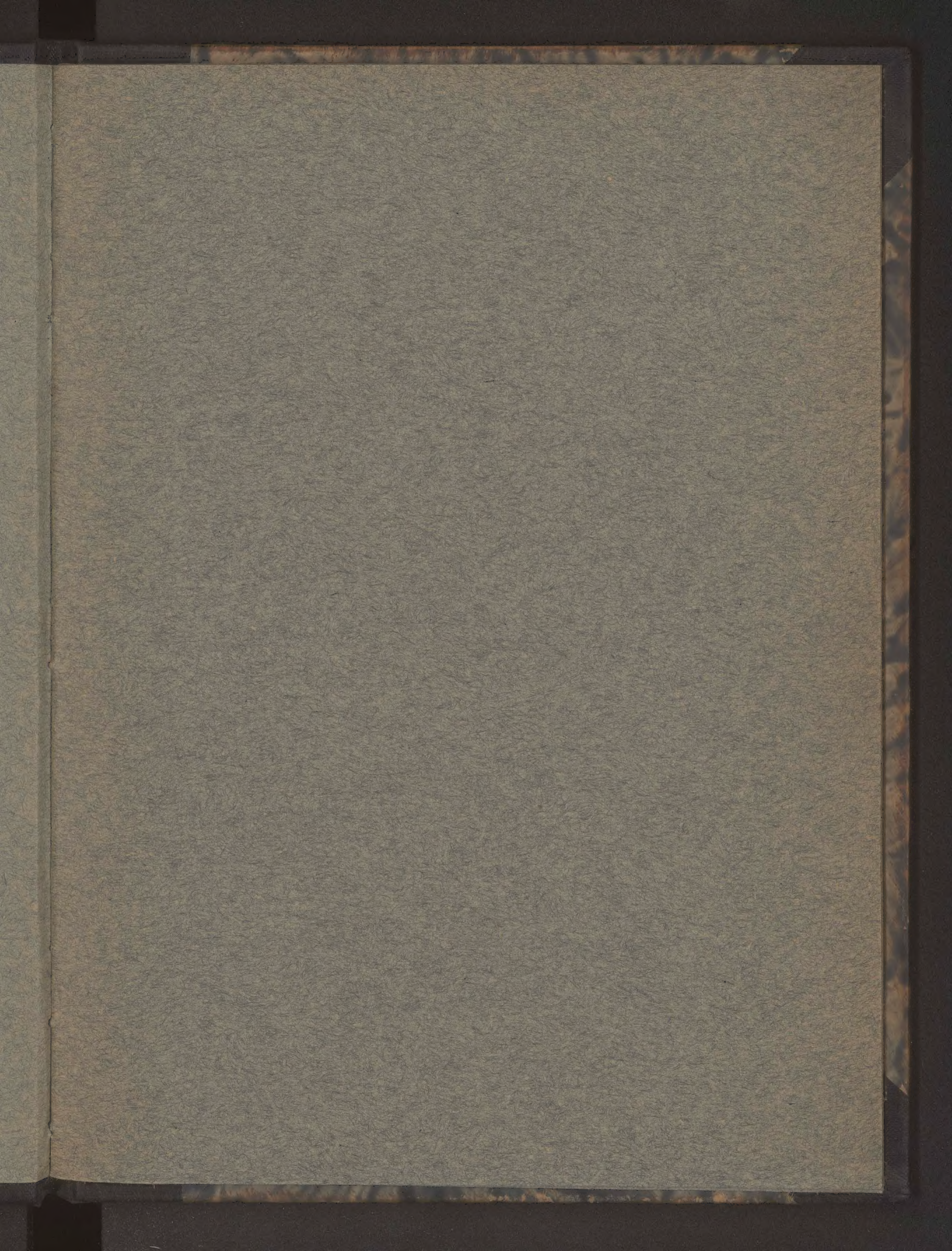
4966

W

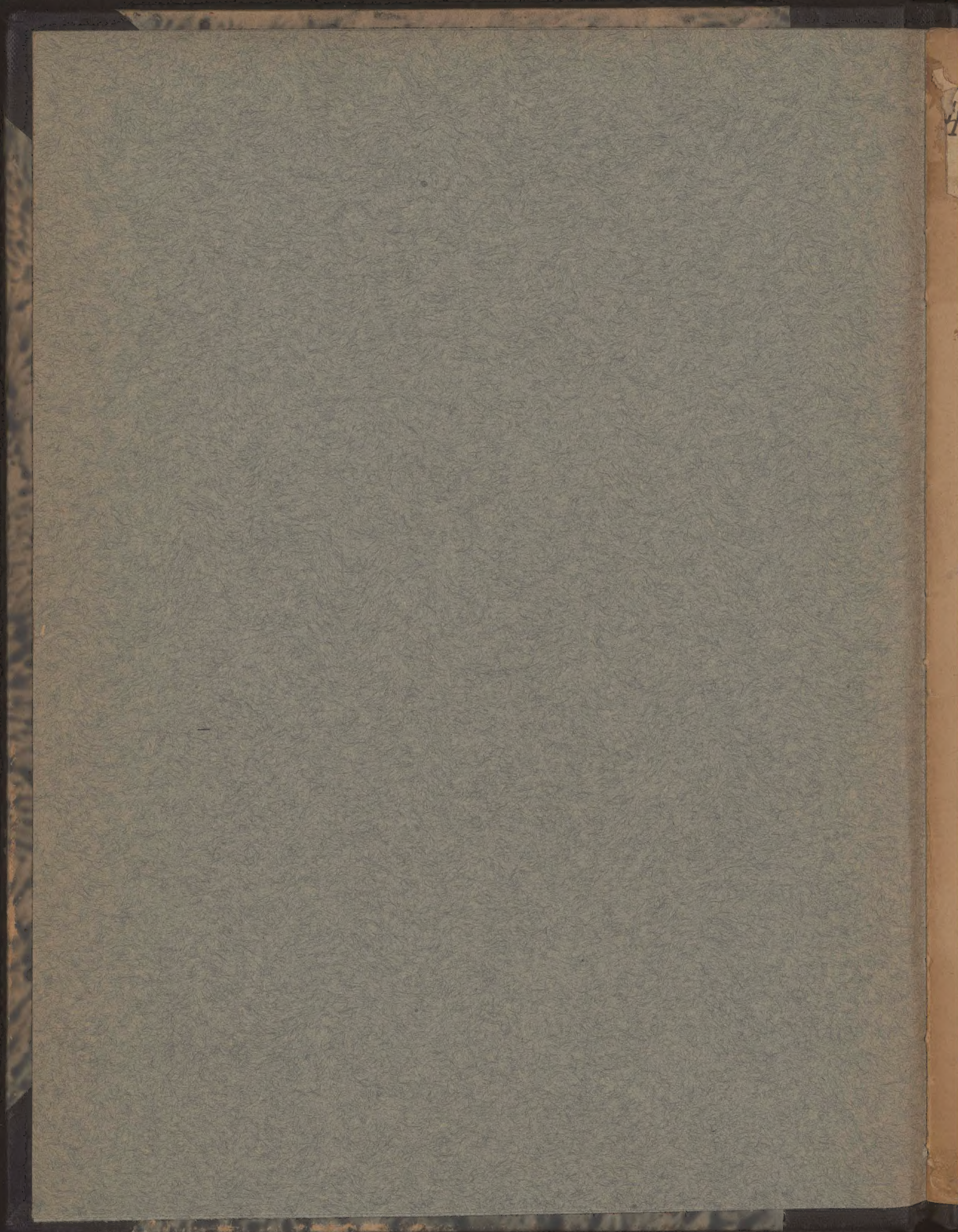

Opravnice w.v. 1942.

4966

N. Inv. 4966

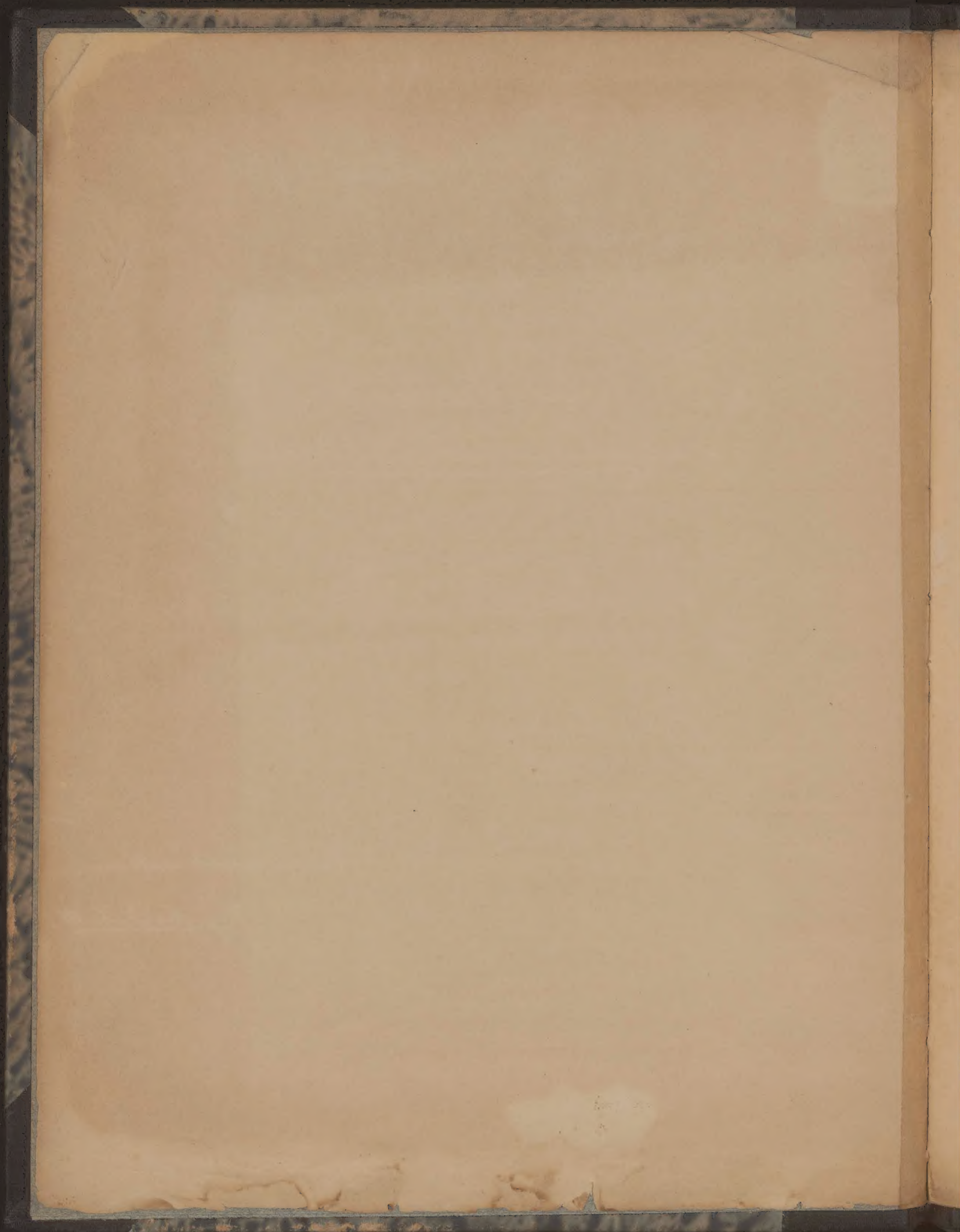
L A S O D I M O ,

cykli chronologia dizeat i Krolow Polskich .

..... antiquam exquirite matrem .

Virg. Aeneid. l. III .

Wstęp.

Stowianóhcie Murzy! jeśli byli wam zycielami
 Wiegdyś Polocy Królowie, i sprzyjali żywi,
 Sprzyjajcie im po zgonie, i na nich pomyślcie,
 Dajcie im drugie stusze w potomności życia.
 Niech do wiżkoze odemnie wzięli warze dary,
 Opiewaia ich caryny wdzięcznemi cytary:
 Mnie, co sserupła łaska waszych cnotka udziela,
 Wiech się godzi choć same wspomnieć ich Imiona:
 Wiech ich nad strata kraju wdychające cienie,
 Docierzy, jeśli może to ciele wspomnienie.
 Ty zaś i Królów twoich Polaku i Sławony
 Dopytuy ich Ocyryny twojej Matki dawney.

Podział Latopisma na Epoki.

Początek
 Epok.

Koniec
 Epok.

Złoty Sławne Epoki liczą polskie dzieje
 Pielę nam Alexander uczynił nadzieję.
 Lwin jeśli wyrzucił się z rąk i Królów rachuje,
 Pierwszego trzech ich w Polsce ad Lecha panuje. —
 To polskie rządził i rządził miasta,
 Zięt jest jedenarce ad Lecha do Piasta.
 Dwudziestu czterech Panów rod nam Piasta daje,
 Pod któremi pomknęły granie polskie kraje.
 Siedmiu Królów wydało, two, Jagiełło plemie,
 Co nam polskie potęgę i litewskie ziemie.
 Do nich Polak, co męstwem i rozumem słynął,
 Doty Króle obierał, aż póki nie zginął.
 Pierwszy Henryk obrany, tron i Polskę zwrócił,
 Lech nam po nim Batory dawno sławę wrócił;
 Do którego z domu Waza trzech widać na tronie,
 Dwóch Polaków, dwóch Szwabów, po tych wrócić zgonie,
 Król Polak więcej z nauki niż z oręża słynie;
 Pod jego panowaniem smutnie Poloka ginie. —

Epoka I ad do r.
 r. 550 840.

Epoka II ad do r.
 r. 840 1382.

Epoka III do r.
 ad r. 1382. 1572

Epoka IV do r.
 ad r. 1572. 1796.

Epoka I: w szczególności
Królestwa Polacy od czasów Lecha aż do Piastów.

1. Lech pierwszy, jeśli prawda, Polakom panował,
I gdzie orzał wół gniardo, tam Gniczno zbudował, r. 550.
2. Po nim Włomierz Gdantha założyciel władzy,
3. Po tych wsiąwszy rząd Krakus wybudował Kraków.
Nową na miejscu Gniczna stolicę Polaków; r. 700.
4. Ten syn po dobrym ojcu Lech drugi panuje,
5. Lepora Wanda od Lecha, co wolała zginąć
Niż łamiąc śluby Bogom cudzoziemką stać,
Ta i Bogom swym wierna, i Polakom miła,
Prote swa, w mur otoczywszy, na dnie wisły skryła;
6. Do niej gromi Przemysław przemysłem Morawy,
Budując Przemysł stawi dla się pomnik stawy.
7. Po nim idzie trzech Leszków; pierwszy zdradą dołat
Kazdów Krąpie, lecz zanią wnet skazany dołat.
8. Drugi mniej znana Włodom pokora iest sławny,
Prosty ubiór zatrzymał ^{ponownie na stan dawny} schyłek między syny
9. ^{Praci Vancus ostabit} Polakim ludem ziadło, szerokie krainy.
10. Po trzech Leskach dwóch wrócić Popielów pamięć r. 830.
11. Z nich Drugi Strypów swoich w posrodku truje,
Tak mówią nam przodkowie, ale ich powieści
Między dzieje niepuwne chwały Polak miłości.

Epoka II^aKsiążęta i Królowie Polscy z rodu Piasta.

Do czasu	Koniec
Panowania	Panowania
	3

1. Piast cnotliwy i mądry mieszkaniec Kruświcy,
Uścieraliwał kraj siedząc na Polotkiń skłonie;
2. Boi syn jego Łemowit gromił cudzoziemców
Prusów, Węgrów, Pomoran, Kaszubów, i Niemców.
3. Leszek czwarty dat wyłobnąc Polakom po boju,
4. Boi Syn jego Łemowit panował w pokopiu,
Tu się koniec wiek w polocie ciemności pogańskich,
5. Mieczyława nas nauczył wiary chrześcijańskiej,
Jego pierwszy w kraju błysnął nauk promień drogi,
I Polak został wyższym nad swe dawne Bragi.
Wkrótce po Mieczyławie panują Królowie,
Wszakże nie długo naród Królami je zowie.

r. 842.

r. 860. ^{Panował}
lat 31.

r. 892. — 29.

922. — 40.

r. 969 — 29.

Pierwsi Królowie Polscy.

6. Bolesław Chrobry walczył kraje nieprzyjacińce
Na granicach pomknistych Turcy bit zelarne,
Mieczem pisał na bramach Kijowskich zwycięstwa,
Tatars i Sar i Prus był świadkiem jego męstwa.
7. Lecz gnusni Syn Mieczyława kraje te postradał,
Co je stałonym swym szczytobem Ojciec był zawładał.
8. Wacław Mniach z Kłaczynskich ciemiów wywieziony,
wydał wrogom Chrobrego potrącone plony.
9. Bolesław smiały równy tobie „Chrobry” w boju
I on też zwycięził Kijów; lecz gnusniat w pokopiu,
A rabioszy świętego Męxa Stanisława,
Do tytułów Krolewskich utracił nam prawa.

r. 992 — 34.

r. 1026 — 8.

r. 1040. — 18.

r. 1058. — 23.

Hiżżeta.

10. Władysław Herman Polosze mało blasku przydał,
Lecz nam Syna za siebie Stawiejszego wydał.
11. Żnów Chrobry w Krywoustym Bolesławie ożył,
Niemię chciał go pomazać, on go upokorzył;
Maz wielki, błądził jednak, dzieląc synom Kraje,
Żem do miarod i wojen braciom powód daje. —

Synowie Bolesława Krywoustego.

12. Władysław syn najstarszy z Państwa wygnat braci,
Bóg duszę Krywody niechce, wnet sam wrażytko traci.
13. Bolesław Kłodzki ad Niemców zmagłony;
Musiał także wyparte zwrócić bratu plony;
14. Musi biec do Niemiec i Mieczyław stary,
Gdy gnuśni lud, a Braciom niechce chować wiary;
A ten co nie w udziale ad Byca nie dostał,
15. Kazimierz sprawiedliwy Panem Poloki został,
Przygrywaj oprócz ze kłami szczerze brata Państwo,
Który zdrada, legł w Prusiech wojując Poganstwo.

ciąg dalszy Hiżżet.

16. Leszek biały, choć z prawem do tronu nie rodził
Trątkroc na tron wstępowat, trątkroc z niego schodził,
Trątkrad mądkię przyjaźni, i tron swój i Kraje,
Władysław laskonogi Leszkowi oddać.
17. Władysław laskonogi Leszkowi oddać.
18. Włodzisław na tron z Węgier Bolesław wotydlisły
Zmógł Sadowizów Polakom naród nieprzyjaciły.
Lecz rojem z Mestydą wygrane ordy,
Pality ogniem Polokę, niosty mieczem mordy.

Porządek Panowania	Koniec Panowania
-----------------------	---------------------

r. 1084.	— 21.
----------	-------

r. 1102.	— 38.
----------	-------

r. 1140.	— 7.
----------	------

r. 1147.	— 26.
----------	-------

r. 1174.	— 26.
----------	-------

r. 1177.	— 17.
----------	-------

r. 1194.	— 26.
----------	-------

r. 1202.	— 6.
----------	------

r. 1227.	— 52.
----------	-------

po dwadzieści
panował
w przed
lat 3 po.
tem 7.

- 21.

Włocławek swista królowa ludziom, Wiebu msta,
Skarby polskie w Włocławce i Bochni ad kryta.

- 38.

19. Leszek czarny następcy tronu nie zostawił,

r. 1279. — 10

Żym więcej w kraju mieszcząc, niż Satorzyn sprawił:
Kóżne si wnet Kiersta o tron ubiegali,
Maronicki, Włocławski i Łokietek mali.

Włocławie.

- 7.

20. Chęć zgody, Przemysław królem Raym mianuje;

r. 1295. misia 7.

- 26.

Leś ten zdradę zabity nie długo pamięć.

- 26.

21. Łokietek młody wzrostem, w boju znanie,

r. 1296. 4. notat.
lat. 27.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

Skorzysta przedko traci, mstwem kraj nabyły.

Aż si tuła smutny po Węgrzech i Raymie.

22. Karz i cześci król Władysław wolał swego Imię:

r. 1300. — 5.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

Po ugo zgoni w Polocz Łokietek si zjawil,
Biał na tronie, i dawny stawy swój poprawil.

r. 1333. — 37.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

23. Łokietek młody wzrostem, w boju znanie,

Syn Łokietka młodego stawy Wielkim zwan;

Dat dostatk krajowi, nauki i Prawa,

Za co go w Polocz będzie wiecznie głośc stawa.

r. 1370. — 12.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

- 26.

24. Wiele nam Ludwik Węgryn radem swym zaradził

He dajcie Jadwiga, z łasy nam nudy rzucił,

Ze sobie poślubił, gdy Jagiello bierze,

Wicane z Poloka i Litwa zawarte przymierze.

Skonit Litom swe serce, nie skłonił broni,

Przet Polski spokojnie usiadł przy Jagoni. —

Epoka III^a

Wrołowie Polocy z rodu Jagiellty.

1. Jagiello wiair swista wprowadził do Litwy,
Bit Krzyżaków, a Witold dopomagał bitwy,
Witold do Rus po Wolę orzeczem xholdował;
Chociaż nie tak sarszoliwie x Satory wojował,
Wtemczas cenny Ławisza, w osarne strojny xbroję,
Stawał w szpku i w hrwawe chciwie leciał boję;
Iwolał wrócić xginąć, nieli plac zostawić,
A siebie swietnicę xgonem, niż xwycisstwem wstawić.

r. 1386. — 48.

2. Władysław, Syn Jagiellty, krótko po tem stynie,
W Poloczce w Węgrzech panuje, a pod Warno ginie.

r. 1434. — 10.

3. Kazimierz xkit Krzyżaków, leż od Satarsyna,
Wiele ciępiat kraj Poloki, wiele od Rusina;
Za niego nasz Kopytnik na świat się ukazał,
Co pierwszy stanąc stoncu, ziemi bida rozkazał.

Synowie Kazimierza.

Jeden syn Kazimierza w attarx iet orerony,
Drugi dostat Węgierskiy i czechski Korony

r. 1492 — 9.

4. Fracy Albrecht gdy w Poloczce po ojcu panuje,
Satarsyn i Wotorsyn kraj mu plondruje;

5. Frwarty syn Alexander tak dobra szafował,
Ze prawie cala Poloka z Litwa rozdawował.

r. 1501. — 5.

6. Pierły syn jego Zygmunt ze czeia był na tronie,
Ze xbył słuchał Niemców, xbył xaufał Bonie.
Za niego Polak i trawny był Moskiewskimi Carom,
Głinski w Moskwie za xdrady uległ rożym Karom.
Igo wiek nam Sarnowskich i Ostrogskich wpał,
Blask ten nauk cuszynę radom jego prapadł. —

r. 1506. — 42.

Ostatni Król z rodu Jagielly

r. 1548. - 24.

7. Ostatni z Jagiellonów Łygmunt August protym
(obdarzył Murą Polskę wielkim nauką atolym.
Mnił on na wojnie) z Moskwa, wia się Bieś wstał,
Luz raził i Polaka Litwa atęcraną zostawił.
Oby z niego potomka dał byt los rigerliwy!
Co się Samackiego obłączyła obłąkowa,
I powna, sta ożycyng mogła gotowa.

Epoka IV.Królowie Polacy z obcych i ojczyńskich familii na tron wybrani.

1. Z obcych krajów, od brzegów Dalekiej uchwany,
Świeżym polakiem poselstwem, do tronu wstawany,
Urodził się nam Król Henryk nicoteczny,
Stad ptochości swój w Polsce zostawiwszy wieczny.
2. Po nim Sępa Batory Głaska bunt potłumił,
Harde Casy Moskiewskie i ich wojska gromił.
Wtenowar nasz Jan Łamoyński przed światem się wstał,
Co go Polak na ciele stawnych mężów stawiał.
Stynął też z nim wielu dzielności i cnota,
Solęwał Skarga uchrony swą wymowę atota:
I co się w szynielach ustrojach ukrywał,
Wieszczek polski ostatniach pieśni swych dogrywał.*

r. 1544. micycy 5.

r. 1576. lat. 10.

Królowie z rodu Waza.

3. Wolat potem mieć Polak Łygmunt za Pana,
Nia z Niemiec nastanego Maksymiliana;
On Moskwa, on pokonał Turka pod Chotimem,
On o wiarę zważoną pogodził Tur z Armem.
Za niego był Łotkiewski, za którym podobie,
Jaki Casy z Moskwy, miodąc ocy w ziemię wrył.

r. 1587. - 46.

* Jan Kochanowski.

Był Chodkiewicz, bitwochim to był Marcom zwanym,
I przy egonie zadawał Turkom ciężkie rany;
Iż wisła Lubomirski z rąk jego buławę,
Korzystał sumę Cezara, i pisał mu prawo.
Za niego grzał na linie Sarmaciowski stawy
Iż Raym miał, ze z grobu wstał Horacy dawny.

4. Władysław syn Zygmunta urządzał na tronie,
Troistym stawy wieniec ozdobił swe skronie;
Morkos Dumna gotował, i Turka zatriwiał,
5. Brat jego Jan Kazimierz tak smutnie planował,
Że od zguby ostatniej Turcie kraj ratował;
Lecz tobie raczej sławę Charniecki ta chwala
Bo gdy wstąpił ródanta była Łolka cała,
Tyś, równy piorunowi, wyganiał z Byczany,
Iżum Szwedów, Siemogrodzian, Morków, Kozacyany.
Iżum ten wieniec Łoluk cześć swe wspomnienie,
Łolochich, Włodowieckich, Komiepolochich cienie!
Cie mądry dajcie adpór, straszenie wrogów sile
Nie doli lech ginący Byczanie w mogile.

Królowie z Familii Łolochich.

6. Michał Korybuta, gdyby Turcy pożył,
Moichy z niechczonej z tronu naród złożył.
Umart w dzień, gdy z Turkami boje toczą Kurawe,
7. Pod Chocimem Sobieski wiecąc admirał stawał:
Na jego skronie, laurem Marra uwienione,
Włóżył naród z radością Królów swych koronę,
On raz orły polskie i Włódy zastłonił,
I ztrwożoną Europę od zguby ochronił.

Królowie z Familii: Książę Sarmich i Stanisław ostatni

8. August drugi na polskie Królestwo obrany,
Podał się Lircygnokiemu ad Szwedów wygnany;

r. 1652. - 16.

r. 1669. - 5.

r. 1674. - 22.

r. 1697 - 8

Leos w krócie tron adygok, ani też był chciwy,
Tych godności królewskich, Lirajuski cnotliwy;
9. Ła Augusta trzeciego Polak był spokojny;

r. 1734. — 29.

r. 1765 — 30.

10. Muś przyjaciół Stanisław po nim tożąc wojny
Patrat i tak trą rary Łoloka rozbiera
I tróistym Imieniem Łolaków narwano:
Ow Ruściem, ow Łusakiem, ow był narwan Niemcem,
I na własny swój ziemi zostat cudzoziemcem.
Tyle tylko waleczny Korciuszko dokaral,
Że zgina Łolak, sławy gnuśnością nie zmaral.
A polskie legiony, przez tyżące bieriny,
Sąły nowy się Donabrac' po świecie bieriny.
Złuszone ich są zgroze: z grobu Łoloka wstaje,
Szlachetny Alexander prawa jej nadaje.

Oby! wicami kurtęto szersze iść i chwata,
Oby! sturę się piersioma, druga Łoloka stata!
Oby! wniey nie powstały zdrady i mięgody.
Ktoremś rychto gina najwiskozie narady.
Wich uprzejmość i miłość Łolokie serca sioja,
Ktoremś i najstubsze mocno Państwa stoja;
Wich Łolak lepięć Boga i cnota szanuje,
O mocarstw i Mocarstw losami szafuje;
Ła cniem w Łolocie zatkutną dobre obyczaje,
Bez których ni są moone, ni są świetne kraje.

